

סימן כו

סדר הוצאת הספר תורה בימי חג הסוכות לצורך ההקפות ואמירת הושענות והמסתעף

שאלה

בענין ההקפות של הושענות שעושין אחר ההלל, ומקיפין התיבה שעליו הס"ת כנהוג, איך ראוי לנהוג לדעת האר"י ז"ל לגבי סדר הוצאת הספר תורה, האם כסדר הרגיל תמיד באמירת הפסוקים והבקשות וברוך שמה, או אם בשתיקה, וכפי שנהג הגר"א מני ז"ל, וכמ"ש בספר מנהגי ק"ק בית יעקב בחברון שהוציא כת"ר לאור מחדש. ושם לא ציין כת"ר כלל למקורי המנהג הזה של הגר"א מני ז"ל, ולא נתבאר טעמו. ובבית מדרשו דמני"ר שליט"א "חברת אהבת שלום" ראינו שנוהגים להוציא הספר תורה כסדר הרגיל עם כל האמירות והקריאות הנהוגות. ואנחנו לא נדע מה נעשה, ואיזה סדר עולה יפה במסילה העולה בית אל.

וכמו כן רצינו לדעת אימתי נכון לעשות הכאת הערבה בהושענא רבא על דרך הסוד.

ובישולי היריעה עוד רצינו לשאול מכת"ר שליט"א לענין מצות נטילת לולב ביום ראשון של חג, אם על דרך הסוד יש לאחוז ולהגביה כל הד' מינים של הלולב מיד לאחר ברכת על נטילת לולב, ושוב לברך שהחיינו, כדי שלא להפסיק בין ברכת על נטילת לולב לקיום המצוה בברכה אחריתי, וכמו שכתב כת"ר שליט"א בספרו שו"ת וישב הים (ח"א סימן י"א) לגבי הדלקת נר חנוכה לדעת ושיטת הרש"ש ז"ל, או דבלולב שאני, ויש לברך ברכת שהחיינו גם כן לפני אחיזת והגבהת הד' מינים. ותשובתו הרמתה מהרה תצמח ושכמ"ה.

תשובה

ראיות מדברי האר"י ז"ל שצריך להסמך ההקפות אל הנענועים בלי הפסק

א. הנה ביחס לשאלתך הראשונה לגבי אופן

הוצאת ספר תורה בימי חג וחול המועד של סוכות, האם לומר הפסוקים שנוהגים והבקשה וברוך שמה כרגיל תמיד בשעת ההוצאה שהוא אחר ההלל ולפני ההושענות, או להוציא הס"ת בשתיקה, ולומר הפסוקים וברוך שמה וכו' לאחר הקפת הושענות. לזאת אשיב, כי הנה לכאורה יש מקום להבין מדברי רבינו האר"י ז"ל שכאשר מוציאים את הספר תורה כדי להעמידו על הבימה בעת ההושענות אין לומר פסוקים ובקשות וכו', והוא ממה שכתב בשער הכוונות (דרוש ג' דסוכות דף ק"ה רע"ג) וז"ל שם: והנה כל זה [פירוש המשכת החסדים הפנימיים מז"א לנוק] נעשה על ידי נטילת הלולב ונענועיו. וסוד הנענועים הוא להמשיך החסדים שבדעת דז"א הסתומים תוך היסוד דאימא, ועל ידי הנענוע יורדת הארתם בחסדים המתפשטים בז"ת דז"א שהם סוד הלולב ומיניו, ומשם נמשכים לנוק' כמ"ש בע"ה. ואחר כך מקיפין את המזבח, או את התיבה [בזמן הזה] פעם אחת בכל יום עם הלולב ומיניו, והכוונה היא להמשיך החסדים הנזכרים מבחינת אור המקיף אל הנוק' הנקראת מזבח או תיבה וכו'. וכבר נתבאר למעלה כי לעולם אור הפנימי נכנס קודם אור המקיף, ולכן אחר נטילת הלולב ונענועיו בברכה ובהלל, אז עושים ההקפות, כי גם ענין ההלל הוא נעשה עם נטילת הלולב להמשיך החסדים הפנימיים וכו', עכ"ל.

והנה סתימות לשונו מורה דמיד לאחר הנענועים צריך לעשות ההקפות בלי שום הפסק בינתיים, והטעם כדי להסמך כניסת אור המקיף תיכף ומיד לכניסת אור הפנימי בלי הפסק. ולזה נתקשה מאמירת ההלל שלכאורה הוא הפסק בין הנענועים של הברכה שבהם נכנסו החסדים הפנימיים, אל המקיפים הנמשכים אחר כך בהקפות, והשיב דלא כן הוא, כי גם בהלל ובנענועים שבו, עדיין נמשכים החסדים הפנימיים,